

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

6. Probabile est posse dari Rempublicam, quae invincibiliter ignoret Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

omnibus Scholasticis admitti affirmat: nec solum hoc, sed probabilem etiam æstimat illam, quæ sequitur.

PROPOSITIO V.

Probabile est, posse dari hominem bono iudicio præditum qui invincibiliter tota vita Atheus sit.

Et quæ subjungitur.

PROPOSITIO VI.

Probabile est posse dari Rempublicam, quæ invincibiliter ignoret Deum.

Has inquam probabiles putat, cum dicat primam à paucis, posteriorem à paucioribus Scholasticis, adeoque plus, quam uno defendi, ac ita insistendo principijs Probabilistarum, secundum quæ, illud quod sentiunt plures Doctores Scholastici rem ex professione tractantes, est sententia probabilis, & hæc indubie erit talis: certe posteriorem, quam pauciores amplectuntur, ipse approbare videtur, dum continuo subdit, multas respublikas fuisse, & quidem bene gubernatas, à

quibus omnium Deorum cultus proferri
 ptus fuit, apud excellentissimos Authores vi-
 demus. Pro cuius confirmatione allegat nos-
 viter subactos Indiarum aliquos populos,
 sed nec probat illorum respublicas fuisse be-
 ne gubernatas: nec ignorantiam illorum facti-
 ctâ veritatis allegatâ suppositione fuisse in-
 vincibilem: nec Excellentissimorum illo-
 rum Authorum aliquem nominat.

4. Ecce quo novarum ad inventionum
 Cursores ducat libido novitatum, ut etiam
 contra legem naturalem singulorum menti-
 bus inditam, Sanctos Patres & Ethnicos etiam
 Philosophos Atheismum & Polytheis-
 mum, sive Idololatriam probabilem, & in-
 conscientiâ licitam judicent, apud illos fal-
 tatem, qui lumine fidei nunquam imbuti sunt.
 Sed audiamus, Quid ad hæc Sancti Patres,
 certe præter assignatos *Chrysothomum* &
Athanasium: non posse Deum invincibiliter
 ignorari, sentiunt *Cyprianus lib. de vanit.*
idolor. vulgus inquit in multis naturaliter
Deum confitetur, cum mens & anima sui Au-
thoris, & Principis admonetur. Dicit frequen-
ter audimus, O Deus, & Deus videt, & Deo

contraen-

commendo, & Deus mihi reddet, & quod vult
 Deus, & quod Deus dederit, atq; hæc est sum-
 ma delicti nolle agnoscere, quem ignorare non
 possis. Tertullianus in Apologetico c. 17. Quod
 immensum est, soli sibi notum est, hoc, quod est
 Deum aestimari, facit, dum aestimari non cupit.
 Ita enim vis magnitudinis & notum homini-
 bus objecit & ignotum. Et hæc est summa deli-
 cti nolle agnoscere, quem ignorare non possunt.
 Vbi signanter notandum est, utrumque pa-
 trem asserere Deum ignorari non posse, uti-
 que invincibiliter, & sine culpâ. Aug. tract.
 106. in Joan. hæc est enim ait vis vera divinita-
 tis, ut creature rationali jam ratione utenti nõ
 omnino, ac penitus possit abscondi. Damasc.
 Nemo est mortalium inquit, cui non hoc natu-
 raliter a Deo insitum sit, ut Deum esse habeat per
 spectũ. Ambros. l. 1. advers. gentes. quisquamne
 est hominum inquit, qui non cum istius Prin-
 cipis notione diem primæ nativitatis intrave-
 rit? Cui non sit ingenitum, non sit affixum, imò
 ipsis pene in genitalibus matris non impressum,
 non insitum, esse Regem ac Dominum Cuncto-
 rum, que sunt, Moderatorem? Nullus proin-
 de juxta hos Sanctos Patres absque culpâ,

ignorare potest, Deum esse, & si ignoret, poenam meretur teste *Minutio*, qui eos merito torqueri inquit, qui Deum nesciunt, & impios, ut injustos, nisi profanus nemo delibet: cum parentem omnium, & omnium Deorum non minoris sceleris sit ignorare, quam ledere.

5. Sanctis patribus subscribunt Theologi Scholastici, *Gonzales*, *Montesinus*, *Alvarez*, *Valentia Vanne*, qui ait, negari posse demonstrari Deum esse, quantum sci est, ad obligandum homines ad cultum Dei, est haeresis. Cui addo *Didacum SAVEDRA* in suo Principio politico Christiano Symbolo 24. ubi ait, motum ordinem Reipublicae turbarent vitia sublato fine principali felicitatis, quae in virtute consistit, & fundamento illo, ac propugnaculo religionis, nisi in animum suum inducerent credere aliud supremum esse tribunal, pro solis mentis cogitatis, quae vel supplicis aeternis puniet, vel bonis aeternis munerabit: *Cajus Caligula* Deum irridebat, dum tamen coelum tonaret, aliam agnoscebat potentio rem manum, à qua castigari posset. Nemo est, qui eam ignoret, neque alium cor humanum, quod divino illo magneti tactum

factum se non sentiat, & sicut acus Nautica ex
 cognatione quadam natura & consensu in per-
 petuo motu est, donec sese firmet ad lucem stellæ
 istius polaris, circa quam voluuntur orbis cœ-
 lestes, ita nobis quietis vivere non licet, donec
 agnoscamus & veneremur increatum illud si-
 dus, in quo vera est requies, & unde rerum
 omnium motus proficiscitur. His conformi-
 ter cecinit Poëta:

Aspice convexo nutantem pondere mundum,

Aspice stellifera nobile molis opus.

Ipsa tibi ingentis spatiosa volumina cœli

Narrabunt Domini facta stupenda sui.

Maxima stellantis dicet tibi Fabrica mundi,

Talia quæ fecit, quanta sit ista manus.

Usq; adeo sunt nota opera omnipotētis, ut isthæc

Nox non ulla roget, non roget ulla dies.

6. Nec solum SS. Patres & Scholastici,
 sed etiam ipsi Gentiles, lumine fidei caren-
 tes, solo naturali lumine intellectus, cogno-
 verunt Deum esse, & Deorum pluralitatem
 implicare. Aristoteles postquam 12. *Metaph.*
 dixerat mundum debere optimo regimine gu-
 bernari, his verbis concludit, *malum est plu-*
ralitas

ralitas principatum, unus ergo Princeps, Socrates, si Ciceroni credimus, quia derisera multitudinem Deorum ab Atheniensibus occisus est. Et Orphæus dicitur scripsisse filio solum Regem formatorem aspice mundi, unus ac sibi perfectus, sunt omnia ab uno. Ne ad cognoscendum Deum esse, necessarium est discursus Syllogisticus (hic enim ab homine naturaliter simplici & stupido vix fieri posset) sed per intuitam & considerationem creaturarum absque difficultate quis devenire potest in cognitionem Creatoris, sicut ex fumo quilibet cognoscit ignem absque ullo discursu syllogistico & difficultate.

7. Hic quoque specialiter observandum occurrit, Authorem Superiorum propositionum assertorem plus probabilitati, quam omnipotentia divina tribuere: dum assertor per probabilitatem posse tuto credi, & contra plures Deos contra primum Decalogi præceptum; cum tamen asserat Deum in tribus primæ tabulæ præceptis non posse dispensare contrariè, ex quo sequitur, illa semper obligare, saltem eatenus, ut nemini liceat exercere actus contrarios, quod superioribus assertionibus diametraliter contrariatur.

Sicuti allegatae supra propositiones Deitatem & Deitatis unitatem, sic binæ sequentes, ejusdem omnipotentiam aggrediuntur. Earum prima est.

PROPOSITIO VII.

Potest Deus creare homines ex leges seu nulli legi subiectos.

8. Sensus est, posse Deum creare homines nulli legi, nec sibi subiectos: neque enim nisi per legem Deo subijci poterunt, in hoc enim rationalis ab irrationali differt creatura, quod illa per rationem naturalem, quæ lex naturalis est, hæc solum titulo creationis & conservationis, absque ulla creatoris, vel sui intellectuali notitia Deo subjiciatur: ac proinde Deum posse creare homines, non homines, seu homines ratione carentes, qui eo, quod rationales non sunt, nec homines erunt, de quorum essentia est rationale, & rationis participem esse: id, quod bene advertit *Augustinus in psal. 118. Cone. 25.* cui id æquè impossibile videtur, quam homines præter naturam generis humani creati